

OBAVIJESTI – XVII. NEDJELJA KROZ GODINU
28. srpnja 2024.

PONEDJELJAK – 29. VII. – Sv. MARTA - SPOMENDAN †IVO, MARIJA I DRAGO PAVIĆ	– u 8.00 sati
UTORAK – 30. VII. – †MARIJA, MARIJAN, DUMICA I ŠIME PAVIĆ	– u 8.00 sati
SRIJEDA – 31. VII. – Sv. IGNACIJE LOJOLSKI – SPOMENDAN †RAJKA FRANOVIĆ	– u 8.00 sati
ČETVRTAK – 1. VIII. – †HRVOJE VANJAK	– u 19.00 sati
PETAK – 2. VIII. – †IVICA JUNAKOVIĆ	– u 8.00 sati
SUBOTA – 3. VIII. – †PAVICA, ANTE I IVKA GAŠPAROVIĆ	– u 8.00 sati
NEDJELJA – 4. VIII. – †VESELA POPOVIĆ	– u 8.00 sati
†FRANE I VENKA ROGOZNICA, NIKO, BLAŠKA I LJUBICA JERAK ZA NAROD	– u 9.30 sati – u 20.00 sati

Molitva **Gospine krunice** kroz tjedan je pola sata prije sv. mise.
U srijedu, 31. VII. u 19.30 sati u crkvi u Sukošanu bit će susret zajednice Krvi Kristove.
U četvrtak poslije mise bit će izloženo Presveto do 8.00 sati ujutro.

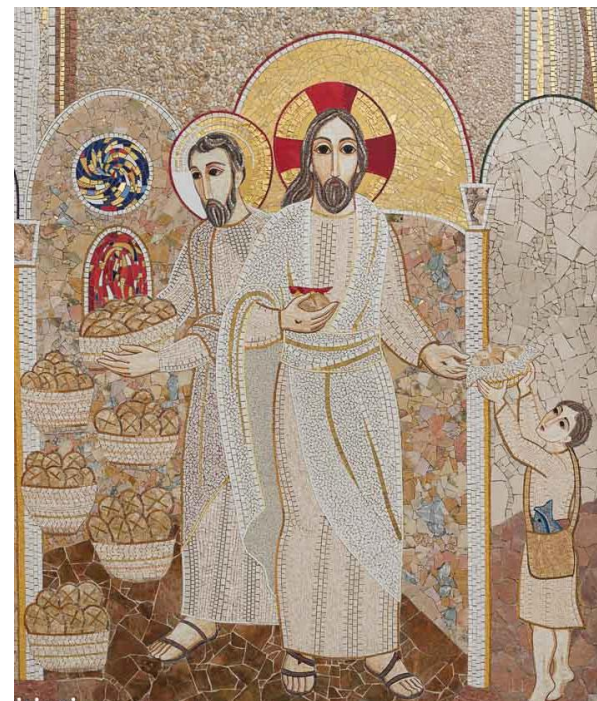
Ljetni raspored sv. misa:

- u 8.00 sati u župnoj crkvi Sv. Kasijana
- u 9.30 sati u crkvi Uznesenja BDM u Debeljaku
- u 20.00 sati vani kod crkve Gospe od Milosti.

Lijepi Pastir, čini lijepa djela i spašava svijet po svojoj ljepoti, koja sve privlači, tj. od koje svako lice otklanja. Istočna tradicija prenosi kazivanje o susretu koji se dogodio između nekog krvavog razbojnika i Sv. Obitelji koja je bila u bijegu prema Egiptu. Razbojnik ih je presreo i htio opljačkati i ubiti. Kad je ugledao djetesce u krilu Majke ostao je osupnut i rekao: "Ovako lijepo Dijete, mora da je Bog!" Tradicija kaže da je to onaj desni razbojnik koji je na križu vidio Onoga od kojeg svatko lice zaklanja i ušao u raj osvojen Ljepotom po kojoj se objavila luda ljubav Božja koja spašava ubojice iz pakla.

Trodnevna duhovna obnova za blagdan sv. Kasijana bit će 10., 11. i 12. VIII. kod crkve Gospe od Milosti s početkom u 19.00 sati - voditelj Danijel Čović.

ŽUPA SV. KASIJANA - SUKOŠAN

XVII. Nedjelja kroz godinu - Sukošan, 28. VII. 2024.

ČITANJE SVETOGA EVANĐELJA PO IVANU (6, 1-15)

U ono vrijeme: Ode Isus na drugu stranu Galilejskog, Tiberijadskog mora. Slijedilo ga silno mnoštvo jer su gledali znamenja što ih je činio na bolesnicima. A Isus uzide na goru i ondje sjedaše sa svojim učenicima. Bijaše blizu Pasha, židovski blagdan.

Isus podigne oči i ugleda kako silan svijet dolazi k njemu pa upita Filipa: "Gdje da kupimo kruha da ovi blaguju?" To reče kušajući ga; jer znao je što će učiniti. Odgovori mu Filip: "Za dvjesta denara kruha ne bi bilo dosta da svaki nešto malo dobije." Kaže mu jedan od njegovih učenika, Andrija, brat Šimuna Petra: "Ovdje je dječak koji ima pet ječmenih kruhova i dvije ribice! Ali što je to za tolike?" Reče Isus: "Neka ljudi posjedaju!" A bilo je mnogo trave na tome mjestu. Posjedaše dakle muškarci, njih oko pet tisuća. Isus uze kruhove, izreče zahvalnicu pa razdijeli onima koji su posjedali. A tako i od ribica - koliko su god htjeli. A kad se nasitiše, reče svojim učenicima: "Skupite preostale ulomke da ništa ne propadne!" Skupili su dakle i napunili dvanaest košara ulomaka što od pet ječmenih kruhova pretekoše onima koji su blagovali. Kad su ljudi vidjeli znamenje što ga Isus učini, rekoše: "Ovo je uistinu Prorok koji ima doći na svijet!" Kad Isus spozna da kane doći, pograbiti ga i zakraljiti, povuče se ponovno u goru, posve sam.

POZVANI SMO NA VJERU KOJA JE BOŽJE DJELO

(Iz rasprave *O oltarskome sakramentu* Balduina Kenterberijskoga, biskupa)

"Djelo je Božje da vjerujete u onoga koga je on poslao" (Iv 6,29). Oni su Isusa pitali za djela koja valja vršiti kao da ih je mnogo. On im u odgovoru spominje jedno djelo da im tako pokaže kako sva dobra djela potječu od jednoga. Božje je djelo vjera, koja djeluje po ljubavi i ona je početak dobrih djela u nama. "Bez vjere nemoguće je omiljeti Bogu" (Heb 11,6).

Židovi su pitali koja su Božja djela jer još nisu imali vjere bez koje nije moguće vršiti Božja djela. Poziva ih na vjeru da bi vjerovali u njega koga je Bog poslao. Shvatili su da to govori o samu sebi, stoga mu rekoše: "Kakvo ti znamenje činiš, da vidimo pa da ti vjerujemo? Koje je tvoje djelo?" (Iv 6,30).

Eto, Židovi traže čudesa; nije im bilo dostatno ono s pet hljebova. Malo im je bilo što je pružio pet ječmenih hljebova da bi vjerovali kako je Kristu moguće dati im jelo koje će trajati za vječni život. To im nije obećao ni Mojsije po kojemu im je bila dana mana s neba. Dakle, uspoređuju Mojsijevo čudo s onim od pet hljebova kao manjim jer im se činilo kako to nije dovoljno da vjeruju ono što je Krist kazao o sebi. Stoga rekoše: "Očevi naši blagovaše manju u pustinji, kao što je napisano: Nahrani ih kruhom nebeskim" (Iv 6,31).

Krist im odgovara na ono što rekoše o kruhu koji je dan njihovim ocima, ukazujući da im kruh s neba nije dao Mojsije, nego da će im ga sada dati Otac. Stoga im kaže: "Zaista, zaista kažem vam: nije vam Mojsije dao kruh s neba nego Otac moj daje vam kruh s neba" (Iv 6,32). Tako i Samarijanka, kada joj je rečeno: "Tko bude pio vode koju ću mu ja dati, ne, neće ožednjeti nikada" (Iv 4,14), odmah mislila na tjelesnu žeđ i želeći da više ne osjeća te potrebe reče: "Gospodine, daj mi te vode da ne ožednim i da ne moram dolaziti amo zahvaćati" (Iv 4,15). Tako i oni rekoše: "Gospodine, daj nam toga kruha", tj. onoga koji krijepi, a ne nestaje ga. Stoga su ga i htjeli poslije čuda s pet hljebova učiniti kraljem.

Međutim, Isus ih upućuje na sebe i jasnije im otkriva o kojemu je kruhu govorio te im reče: "Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, neće ožednjeti; tko vjeruje u mene, neće ožednjeti nikada" (Iv 6,35). "Tko dolazi k meni" isto je kao što je prije rekao: "Tko vjeruje u mene." Valja shvatiti što je htio kazati riječima: "Neće ožednjeti i neće ožednjeti." Oboje označuje vječnu sitost, gdje neće biti nikakve oskudice.

SPORTSKI AUTO

Mladi se čovjek spremao maturirati. Mnogo se mjeseci divio predivnom sportskom autu u izlogu prodavaonice, i znajući da je njegov otac dovoljno imućan da mu ga kupi, rekao mu je da je to jedino što bi htio.

Kako se dan mature približavao, čovjek je nestrpljivo čekao znakove od oca koji bi mu rekli da je kupio auto. Konačno u jutro, na dan mature otac ga je pozvao u dnevnu sobu. Rekao mu je kako je ponosan što ima tako pametnog sina, i rekao mu je koliko ga voli. Predao mu je kutiju umotan u darove za poklone. Iznenađujuće ali donekle i razočaravajuće, mladi je čovjek otvorio kutiju i pronašao crnu Bibliju. Ljutito, povisio je glas na oca i rekao: "Sa svim svojim novcem poklonio si mi.....Bibliju?!" Izašao je iz kuće i ostavio Bibliju za sobom.

Prošlo je mnogo godina i čovjek je postao veoma uspješan u svome poslu. Imao je predivan dom i dobru obitelj. Jednog je dana odlučio posjetiti oca. Nije ga vidio od dana mature. Prije nego se uspio organizirati za posjetu, primio je telegram u kojem mu je pisalo kako mu je otac umro, i ostavio je sav svoj imetak sinu. Morao je hitno doći doma i preuzeti stvari. Kad je stigao u kuću svoga oca, prevlada ga tuga i žaljenje. Počeo je pretraživati očeve važne papire. Među stvarima je pronašao i poklonjenu Bibliju, neotvorenu. Sa suzama, otvorio ju je i počeo listati stranice. Dok je čitao riječi, ključić od auta ispao je iz omotnice na kraju Biblije. Ključić je sadržavao privjesak s imenom zastupnika, onim istim koji je imao sportski auto kojeg je htio. Na ključiću je još bilo napisano datum mature i riječi "PLAĆENO U POTPUNOSTI".

Koliko često propuštamo Božji blagoslov samo zato jer ne dolazi u paketu kakvog smo očekivali.

Duh Sveti nam *pomazuje oči* i otvara ih za Boga i bližnje. *Tko vidi Boga, postigao je sva dobra.* Tako kaže Katekizam Katoličke Crkve. Tko vidi bližnje u svojoj dubini njemu se otvaraju nevjerojatne mogućnosti. Drugi su naše bogatstvo. Bližnji su naše blago.

Duh Sveti nas *oslobađa* od straha od smrti. Aristotel je rekao da je smrt od svih strahota najstrašnija. Duh Sveti nas oslobađa od robovanja svome egu. Svojim ambicijama. Uspjehu. Samodostatnosti. Onaj tko je oslobođen od sebe, postaje jedno s drugima. Sve je njegovo njihovo i njihovo njegovo. Kad su prvi kršćani primili Duha Svetoga nitko više nije ništa držao svojim. Sve im bijaše *zajedničko*. Svi su u radosti i veselju po kućama *lomili kruh* i uživali naklonost svega naroda.

U svijetu je više gladi za ljubavlju i prihvaćanjem, nego za kruhom. Ponekad mislimo da je siromaštvo biti gladan, gol i bez doma. Ipak, najveće siromaštvo je biti neželjen, nevoljen i znati da nitko ne mari za tebe. Mi moramo početi liječiti ovu vrstu siromaštva u našim vlastitim domovima."

Sv. Majka Terezija

"Život se može razumjeti samo gledajući unatrag, ali se može živjeti gledajući samo naprijed."